

Vint anys de la marca Albena

Toni Benavent, en primer terme, i Carles Alberola fotografiats a l'escenari del Teatre Olympia.

Reuim Alberola i Benavent al Teatre Olympia de València, escenari d'algun dels seus grans èxits, com *Besos*, per fer una conversa amb la mirada posada sobre el retrovisor i, també, en la sinuosa carretera que és la supervivència teatral al País Valencià. Abans d'això, parlem dels orígens d'una companyia que, a banda de la producció audiovisual, ha generat 22 espectacles, molts d'ells èxits rotunds. "Ens coneguèrem en l'àmbit del teatre *amateur*, en La Colla Teatre de l'Alcúdia. També teníem tasca feta, Toni com a productor en Moma Teatre i jo com a actor i autor en L'Horta Teatre. A partir del 94, decidírem crear Albena. Durant uns anys compatibilitzàrem aquell treball amb unes altres companyies fins que ens centràrem en Albena pel volum que anava agafant", relata Alberola.

"Muntàrem Albena perquè volíem fer exactament el que ens abellira,

L'any 1994, dos professionals del teatre valencià, Carles Alberola i Toni Benavent, decideixen muntar Produccions Albena, una marca que, al llarg d'aquests anys, s'ha associat a un teatre en català i de qualitat però capaç d'arribar a un públic ampli. Una experiència que, en algun moment, Albena traslladà amb èxit a la televisió. Amb l'amenaça de la forta crisi del sector, Albena afronta una temporada crucial en què celebrarà el seu aniversari i es replantejarà el futur.

teatre escrit i dirigit la majoria dels casos per Carles. I també alguna cosa de teatre contemporani que sentírem com a pròpia. Sempre amb la intenció d'arribar a un públic ampli, expres-

sant alhora les nostres preocupacions i reflexions i, si podia ser, en un to d'humor", explica Benavent. Objectiu complert, i així ho demostra l'acollida de muntatges com *Mandíbula afilada*

Especial teatre

(1997) o *Spot* (2002). “Mai no saps quin espectacle es convertirà en un fenomen, com va ser *Besos*, que molts ens digueren que seria un desastre, però en tot cas sempre tenim present l’espectador, algú que s’ha d’emocionar, que ha de riure, gaudir, i tenir la sensació que valia la pena gastar dues hores o hora i mitja de la seua vida anant a una sala”, rebla Alberola. En tot cas, apunten com a decepció una obra, *Per què moren els pares?* (1996), de tall més poètic i un humor més velat. “Va anar bé però menys del que ens hauria agradat”, reconeixen.

Durant aquests anys, grans professionals del teatre valencià com Carles Alfaro o Cristina Plazas han hagut d’emigrar. Albena s’ha mantingut al País Valencià però sense renunciar a ensenyar els seus muntatges a Madrid o Barcelona, on han estat al Mercat de les Flors, el Teatre Nacional, o a les sales La Villarroel i Tantarantana, entre d’altres. “Tenim la sensació agredolça que hem estat ben rebuts, sobretot a Catalunya. Sempre ens han tractat bé, però el fet de ser perifèrics ens empena a una mena de pelegrinatge que no és més que un parèntesi d’anar i tornar”, adverteix Benavent. “La consolidació no la dona el fet d’aparèixer puntualment a la cartellera de Madrid o Barcelona, sinó d’estar permanentment en aquells espais. Nosaltres, en un moment determinat, optarem per quedar-nos a casa nostra. I això té uns peatges. Si haguera de fer un balanç seria positiu, amb un punt agredolç, però mires enrere i, Déu n’hi do, quantes històries hem pogut contar i amb quanta gent de talent ens hem creuat. I

PIRATS I CAMPIES

Una parella artística amb 20 anys de teatre a l’esquena.

tant de bo puguem continuar fent-ho”, diu Alberola.

“Allò més dur per als professionals valencians és no tindre un teatre públic, una política cultural per a les arts escèniques”, es lamenta Benavent en referència als peatges. Això i l’absència “d’altaveus”, en referència als mitjans de comunicació. Fet i fet, seria incomplet parlar amb Albena sense abordar la seua etapa produint ficció per a Canal 9, per a la franja de *prime time*, amb bons resultats d’audiència en sèries com *Autoindefinitos* o *Socarrats*. “Hi hagué un miratge que durà uns anys, però no es pogué consolidar”, assenyala Benavent en referència a la televisió pública, liquidada pel Govern autonòmic d’Alberto Fabra. Es perdé així l’oportunitat de consolidar una indústria audiovisual

i uns referents professionals, intèrprets, escriptors, tècnics, que podien alimentar també el teatre autòcton. “Hi havia un públic que encara et pregunta per què ja no es fa això. Doncs no es fa perquè no hi ha una voluntat política i no ha existit la creença que això tenia un sentit i era una necessitat”, apunta Alberola. Planys justificats però que no anul·len la mirada cap endavant. Després de dos o tres anys “de nadar contracorrent”, assegura Benavent, “volem continuar en peu, tot i que no isquen els números”.

Al setembre, Albena serà al Teatre Micalet amb *Ficció*, que després girarà pel País Valencià. Al desembre, el muntatge *M’esperaràs*, de Carles Alberola, premi Ciutat d’Alzira, tornarà al Teatre Talia, “perquè va funcionar molt bé”. A això s’ha de sumar un espectacle infantil, *Kafka i la nina viatgera* i la possible reposició de l’emblemàtic *Besos*, que està a punt de complir les 1.000 representacions. Una manera frenètica de fer bona cara al mal temps en la que, diuen, podria ser la darrera temporada d’Albena, una companyia que veu cada vegada més limitades les seues possibilitats de ser “sostenible”. Una de les causes, la pota de l’administració, que “falla estrepitosament”, en referència a la “destrucció del circuit teatral, no sols al País Valencià, els impostos, la reducció de les ajudes...”. Factors que, sumats a la crisi, creen la “tempesta perfecta”. “Això, malgrat tenir espectadors als espectacles, rebre premis...”. “Un futur prenyat d’incògnites o de certeses que no volem acceptar”. Alberola *dixit*.

Xavier Aliaga

ALBENA TEATRE **20** anys 1994-2014

Tel. 96 299 70 39 www.albenateatre.com info@albenateatre.com [facebook.com/AlbenaOficial](https://www.facebook.com/AlbenaOficial)

GIRA FICCIÓ:

- La Pobla de Vallbona, 4 Octubre, Casa de la Cultura
- Gandia, 5 Octubre, Museu Faller
- Alzira, 7 Novembre, Gran Teatre
- Meliana, 9 Novembre, Centre Cultural
- Oliva, 14 Novembre, Teatre Olimpia
- El puig, 16 Novembre, Centre Cultural
- Mallorca, 17 al 28 Novembre, Teatre del Mar
- Mislata, 12 Desembre, Centre Cultural
- Sumacàrcer, 14 Desembre, Auditori

Ficció

Del 17 al 28 de setembre al Teatre Micalet

M’esperaràs?

Del 17 de desembre al 11 de gener al Teatre Talia

GIRA M’ESPERARÀS?:

- Benicàssim, 9 Octubre, Teatre Municipal
- Puçol, 10 Octubre, Casa Cultura
- Torrent, 11 Octubre, Auditori
- Carcaixent, 17 Octubre, Teatre Don Enrique
- Paiporta, 18 Octubre, Auditori
- Algemesí, 19 Octubre, Teatre Municipal
- Picassent, 24 Octubre, Casa Cultura
- Banyeres Mariola, 2 Novembre, Centre Cultural
- Alacant, 10 Novembre, Teatre Principal